

ad § 15.

Det af Mindretallet stillede Forslag staaer i Forbindelse med Endringsforslaget til § 12, og er omtalt ovenfor.

ad § 16.

Udvalget har fundet, at Villighed taler for, at de, der forbigaaes ved een eller flere Sessjoner, fordi de ei endnu findes at have den fornødne Vægemsdygtighed, men senere udføres, da i deres Tjenestetid i Forstærkningen erholde en Afkortning, der svarer til Tidrummet mellem deres Udførelse og deres første Møde paa Sessjonen; dog saaledes, at de mindst i to Aar skulle staae i Forstærkningen.

ad § 20.

Efter Lovforslaget blive de, som selv anmelde sig som fuldkommen tjensteddygtige og derom medbringe en autoriseret Læges Attest, fritagne for Undersøgelse af Sessjonslægen. Det forekommer imidlertid Udvalget, at Alle bør undersøges ved selve Sessjonen, for at den samme Maalestof kan blive lagt til Grund for Bedømmelsen af de Vedkommendes Vægemsdygtighed, og derved senere Cassationer undgaaes. Det er at vente, at det vil være Administrationen magtpaaliggende at lade de fornødne Hensyn iagttage ved Undersøgelsen, og i saa Fald kan der ikke være nogen virkelig Grund, hvorfor en Værnepligtig skal vægtes sig ved at lade sig undersøge ved Sessjonen.

ad § 22.

For at de Værnepligtige skulle have Lov til Numerbytning fordres i Lovudkastet, foruden at de skulle være udførte i samme Udførelseskreds og for samme Aar, tillige, at de skulle have Bedtegning om samme Tjensteddygtighed. Dette Udtryk „Tjensteddygtighed“ kan give Anledning til Misforstaaelse, og man har derfor foreslaaet en Redaction, der skarpt udtaler, hvad der er eller i alt Fald bør være Meningen, nemlig at Numerbytning kun kan finde Sted blandt dem, som efter de dem paa Sessjonen givne Bedtegninger ere anvendelige for samme Vaaben eller Corps. Ved Fordelingen af Aarets Udførel-

ningsmasse til de forskjellige Vaaben og Corps maa Formaalet nemlig være det, at enhver Værnepligtig bliver tildeelt det Vaaben, i hvilket han efter sin Vægemsdygtighed, tidligere Uddannelse og Beskæftigelse kan antages at gjøre meest Nytte og hurtigst at kunne tilegne sig den Færdighed, som er nødvendig, for at han kan anvendes i Vaabnet. Denne Grundsaetning, hvis Overholdelse er saa meget vigtigere hertilands, hvor Uddannelsesstiden er saa kort, vilde lide et ikke ringe Afbræk, saafremt Værnepligtige, der høre til samme Tjensteddygtighedsklasse, altid indbyrdes kunne bytte Numer, idetmindste naar Tjensteddygtighedsklasserne for Fremtiden blive ligesaa omfattende som nu, hvor f. Ex. Ingeniører, Artilleriets Constabler og Haandværkere danne een Tjensteddygtighedsklasse. De Værnepligtige, der beskæftige sig med Jernbanebrist eller ere Telegraphister, bør saaledes tildeles Ingenieurcorpset og bør ikke ved Numerbytning med andre til samme Tjensteddygtighedsklasse hørende Værnepligtige kunne undbringe sig denne Tjeneste, medmindre der i Udførelsesmassen findes flere Værnepligtige med samme særlige Fordannelse, end der findes Brug for ved det paagældende Corps. Faren for, at den almindelige Tilløbelse til Numerbytning kunde gribe forstyrrende ind i den forsvaret hensigtsmæssigste Fordeling af Aarets Udførelsmasse til de enkelte Vaaben, vil undgaaes ved den foreslaaede Endring.

Da ikke alle udførte Militairarbejdere indkaldes, maa det ansees for hensigtsmæssigt, at Numerbytning kan finde Sted, om end den ene af de Byttende ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, naar det kun ikke er den, der er Lovbruderen det lavere Numer. Herved vil man opnaae, at man mulig kan blive fri for enkelte straffede Individuer, som man ellers maatte beholde.

Efter Udcastet maa Numerbytning finde Sted, forinden Noget af de Paagældende er indtraadt i Tjeneste, og kan altsaa skee efter Indkaldelsen. Dette har man anseet for uhenigtsmæssigt, og har derfor foreslaaet, at Numerbytningen skal finde Sted, forinden Noget af de Paagældende er indkaldt til Tjeneste.